

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

10. De Concilijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

in cap. 1 de novi operis nuntiat. Glos. & DD. in cap. Lieet suscepto 10 inf. de foro compet. Bart. in l. Privilia & l. Omni novatione C. De sacro. Eccles. Ubi verò jus Canonicum & Civile inter se manifestè repugnant aut dissentient, utrumque in suo foro retinendum est, nisi forte jus Civile foveat peccatum, uti fovent leges permittentes usuras, concubinatum, prescripcionem cum mala fide, & aliæ similes: nam cum ad ius Canonicum, rejecto jure Civili, etiam quoad forum sacerulare, recurrendum est, c fin inf. de prescriptionibus. In causis verò miserabilium personarum servandum est jus Canonicum in utroque foro, quando Canones contrariantur legibus. Item si jus Civile foveat lucrum otiosum, & sapiat quendam rigorem, non servabitur in foto Canonicis, licet per Canones non sit reprobatum. Si verò statuat exigitatem ius autem Canonicum rigorem, servandum erit Civile in utroque foro. Felin. in c. In caussis 15 col. 1 inf. De testib. prout citat & tradit Maranta Parte 3. Spec. num. 75. & 76.

5. Quantum verò ad dicta sanctorum Patrum attrinet, cum non ijs, sed summo Pontifici, data sit potestas legis Canonicæ condenda. Clement. Pastorali § fin. Dere judicata. Abbas in c. Tua inf. de decimis. Felianus in c. Ne innitaris inf. De constitut. ideo quoad decisionem caussarum, ubi est canon summi Pontificis, ibi cessat auctoritas sanctorum Patrum: nisi dictum sancti Patri fuerit conforme novo vel veteri Testamento, seu ejus auctoritate munatum, quia tunc esset præferendum cuiuscumque legi. etiam summi Pontificis. Cessante vero dispositione summi Pontificis, possunt dicta sanctorum Patrum allegari ad decisionem caussarum, prout ex alijs, quos citat, tradit Maranta d. loco 77 & seqq. Ubi etiam tradit, quoad solam interpretationem divinæ Scripturæ, nō ad decisionē caussarū, magis credi dicto sanctorum, quam sī nū potificis.

6. Non obstat prædictis, quod jus canonium torum humanum dicatur; vnde videri posset, non constare ex sacra pagina præceptis, quæ sunt juris divini: nam in primis, ut ante dixi, in novo Testamento multa sunt juris humani Ecclesiastici. Quantum verò ad veteris Testamenti præcepta, sola moralia, tamquam naturalia, eaque de caussa immutabilia remanserunt: judicialia enim & ceremonalia morte Christi, completo nostræ redempcionis opere expira-

runt: & quæ passim in Decretalibus ex ijs inserta & repetita reperiuntur, non obligant nos, ut divinæ legis præcepta, sed ut humani juris sunt, nova scilicet sanctione à SS. PP. renovata. Vide Covat. lib. 1. Var. Resolut. cap. 17.

§. X.

De Conciliis.

1. Ratio nominis,
2. Divisio in Ecclesiasticum & Saculare.
3. Divisio Ecclesiastici in Universale & locale seu particulare.
4. Concilia Universalia quot, & qua.
5. 6. Particulare quid, & quorūplex.
7. 8. De provincialibus conciliis: & qui ad illa vocandi.
9. De Conciliis seu Synodis Episcopalis, & mea- dius celebrandi.
10. Discretum Universalem & particularium, quoad vim obligandi.

1. Duximus Jus Canonicum scriptum partim quoque conflatum esse ex conciliarum decretis; de quibus propterea breviter hic agendum est.

Conciliū nomen Latinum est, tractum ex more Romano, dictumque, vel à communī intentione: & quidem publici ex caussa, ut dicitur & declaratur in Can. Canones diffinit. 15, vel à Consulendo, quasi Consilium, quod ad Concilia vocentur viri sapientes, ad consultandum super agendum, & ad publicam utilitatem spectantibus. Altero vero Græca voce Synodus appellatur, quasi comitatus vel cœtus a coēndo, id est conveniendo, d. can. Canones vers. Synodus. Utique appellatione promiscue utimur.

2. Potest autem Concilium dividii, primo in Ecclesiasticum & Saculare. Ecclesiasticum (de quo solo hic agendum) ex etymologia nominis, allata ex d. can. Canones, definiti potest, Congregatio hominum Ecclesiasticorum prudentum, auctoritate Praelatorum convocatorum, ad tractandum communī intentione de rebus Ecclesiæ necessarijs, & utilitatē ejus publicam concernebuntibus.

3. Conciliarum Ecclesiasticorum, secundum Glossam in can. Convenientib. 1. q. 7. alia sunt Universalia seu Generalia, alia Localia seu particularia. Concilium Universale Ecclesiasticum est, quod à Papa vel ejus Legato cum omnibus (id est,

est, rotius orbis Christiani) Episcopis constituitur. *Glossa in can. Generalia distin^t. 17.* Unde & Oecumenicum, id est rotius orbis Christiani, & Universale, ex parte convocatorum, appellatur: quia scilicet, ut sit legitimum, requisitur, ut ad illud convocatio Episcoporum (qui de jure communis vocari debent, tamquam vocem decisivam habentes) sit generalis & legitimè facta. Quamvis necesse non sit, ut omnes personaliter comparcant, ut videre licet apud Bellarm. lib. 1. *controvers. De conciliis cap. 15.* & Turrecrem. 3. *de Summa Ecclesia cap. 10.* & alii quos seqq.

4. Generalia Concilia in universum dumtaxat novem recenser Gratianus, quot scilicet ad ejus usque aetatem fuerunt celebrata: alioquin plura sunt, ut videre licet apud Bellarm. d. lib. 1. cap. 5. E quibus quatuor primatum obtinent, Nicenum, Constantiopolitanum, Ephesinum, & Chalcedonense, quæ ab Ecclesia Catholica tamquam quatuor Evangelia probata & recepta sunt, *can. 2. §. inter cetera, & can. Sicut 2. distin^t. 15. Novellæ Iustin. 131 cap. 1. l. 4. & 7. §. sequentes. Cod. de summa Trinit. Post horum tamen quatuor auctoritatem, etiam reliqua Concilia Universalia auctoritatem suam habent, si modò auctoritate summi Pontificis convocata & confirmata fuerint, d. can. 1. & hac sunt & can. Sancta 3. distin^t. 15. & similiib: alioqui Concilia Universalia, sine summi Pontificis auctoritate congregata, non tam Concilia censenda sunt, quam conciliabula sive improbata conventicula, *can. 1. 2. & 5. Distin^t. 17.* Ideòque quod ex historijs ac varijs Canonibus apud Gratianum legimus; Imperatores & Princes congregasse aliqua Concilia universalia, accipi debet, vel quod illa congregant ex sententia & auctoritate Romanorum Pontificis, & tamquam ejus voluntatis ac decreti executores, ut docet Bellarm. d. loco c. 13. vel quod ipsis potentibus, postulantiibus, & urgentibus congregata fuerint, auctoritate tamen summi Pontificis. Nam cum is sit universalis Ecclesiæ Rector & Pastor, atque Imperator in spiritualibus, & Judex supremus omnium Christi fidelium, supremam & amplissimam habens in eos potestatem, *can. Patet 10. can. Nemo 13. cum seq. can. Ipsæ sunt 16. cum seq. IX. q. 3. can. de Constantinopolitana. 4. dist. 12. Extrav.**

Vnam sanctam De maiorit, & obed. ad eum spectat disponere deijs, quæ concernunt universalem statum Ecclesiæ & ad id Concilia universalia convocare; non ad Imperatorem, vel alium Principem secularem, qui non Praeful, sed filius est Ecclesiæ, si Catholicus sit, ut latius hæc omnia deduxi ad distin^t. 15. *Gratiani.* Vide Turrecrem. *De summa Ecclesia, cap. 6. Bell. d. loco c. 12.*

5. Concilium Particulare est ad quod non vocantur omnes Episcopi totius orbis Christiani; hoc enim Concilium propriæ Particularæ vocatur, opponiturque concilio Universalis, ex parte convocatorum: alioquin concilium alterum particulare dici potest, ex parte auctoritatis, seu quo ad auctoritatem, illud, quod non astringit omnes Christi fideles.

6. Conciliorum particularium, propriæ dictorum, alia sunt Nationalia, alia provincialia, alia Diocesana seu Episcopalia. Nationalia sunt, quæ celebrat aliquis patriarcha vel primas, cum Archiepiscopis & Episcopis, unius alicuius regni aut nationis seu duarum, trium, pluriumve provincialium. Talia sunt multa Cœncilia Romana, à summo Pontifice cum Episcopis Italiae tantum celebrata, de quibus Turrecrem. 3. *de Summa Ecclesia cap. 3.* Tolerna item, & Africana, quæ etsi subiude Universalia dicantur, non tamen absolute, sed vel quia sunt universalia & generalia in isto vel isto regno, natione aut provinciali, vel quia sunt universalia quoad auctoritatem, quia scilicet, quatenus, approbata à summo Pontifice, omnes Christi fideles ad sui observationem adstringunt.

7. Provincialia dicuntur, quæ Archiepiscopus seu Metropolitanus celebrat cum suis Suffraganeis, Episcopis, Abbatibus aliquique Clericis suis provincialiæ. Olim quidem bis singulis annis, *can. De concilijs 2. can. Quoniam 7. & alias distin^t. 18.* postmodum autem semel, *d. can. Quoniam. cap. Sicut olim. 25. inf. de accusat.* Hodie vero ex decreto Concilij Tridentini, *Seff. 24. cap. 2. de reformat.* quolibet saltu triennio cogi jubentur per Metropolitanum, aut eò legitimè impedito, per Episcopum antiquorem; non tamen per Episcopum exemptum, qui Archiepiscopum semel elegit, etiamsi super omnes fecerat, & promotione sit antiquior. *Zetola in Praxi Episc. parte 1. V. Concilium ad 6. 7. ex declarat. Card. Interpp. concil. Trident. iijl que*

que omnes Episcopi, aliqui que, quibus id vel ex jure (ut Abbates in tota provincia commorantes, sive Abbatias habeant, sive Commendatas, ean. d. cernimus distin^t. 18.) vel ex consuetudine competit, sub certis pœnis interesse jubentur. Talia Concilia sunt plurima in Tomis Conciliorum.

Ad eorum convocationem aut celebracionem non requiritur præsentia vel auctoritas primatis aut Patriarchæ, arg. d. can. de concilijs

8. An autem ad ea soli Episcopi vocandi sint controvertitur. Vixit affirmativa sententia: quia iura hac de re loquentia tantum faciunt mentionem Episcoporum, can. propter Ecclesiasticas, can. Non oportet, can. pervenit, can. Si quis Episcoporum & can. ult. distin^t. 16. Possunt tamen alii vocari, non ut habeant vocem, sed ut sint consultores. Et s^ep^e vocari expedit, arg. e. Novit. & Quoniam inf. De his, que sunt à Prelatis. sine cons. cap. quia ubi multa confusa, ibi salus & multitudo sapientum est sanitas orbis, ut inquit Sapientia, Provi. 11.

Vocandi tamen sunt, præter Episcopos, qui cumque jurisdictionem Episcopalem habent, ut colligitur ex can. convenientibus, 1. q. 7. can. Hadrianus distin^t. 53. Et omnes Episcopi ipsius provincie in provinciali Synodo comparent debent, aut alias, si justam excusationem habent, illam per litteras vel certos nuntios Metropolitanu significare, Glos. in can. Placuit dist. 18. Episcopi autem, qui nulli subiungunt Archiepiscopo, aliquem vicinum Metropolitanum semel eligere debent, & in ejus Synodo Provinciali cum alijs interesse, salvis suis privilegijs in reliquo, juxta Concil. Trid. Sess 24. cap. 2. de reformat. Eligere vero potest Episcopus, vel Archipresbyter exemptus, non obstante contradictione Clericis & electio per eum facta obligat, successores, Zetola V. Concilium §. 3 ex congregat. Cardd. interp. Capitula Ecclesiistarum cathedralium invitanda sunt, non cogenda, Abbas in cap. ult. inf. De his, que sunt à Prelato sine cons. cap. Eos tamen, qui loco Cathedralium comparent, non habere auctoritatem definiendi, tradit ibidem Abbas. Quæ autem tractanda sint in Synodis provincialibus, refert Azorius Inst. Moral. p. 2. lib. 3. cap. 47.

Ad Concilia provincialia revocari possunt ea, quæ Legatus à Laterc, vel alias, ex specia-

li mandato suæ legationis, celebrat cum Metropolitanis, & alijs Clericis provinciæ aut provinciali, intra terminos suæ legationis contentarum, juxta notata in cap. ult. inf. de officio deleg. cap. 2. eod. in 6. Nam & hæc provincialia dicuntur, à provincia, qua habere debet unum Archiepiscopum, & decē aut undecim Episcopos, can. Societate v. q. 3. Quinimo Gracianus Nationalia, quæ tamē à provincialibus distinguuntur, in can. Regula §. porr̄d dist. 3. vocat provincialia, & sub provincialibus comprehendit: quia certis provincijs continentur, nec ad omnes Christianos, ut verē Universalia, pertinent.

9. Episcopalia sunt, quæ ab Episcopis inter se & diœcessis Clericos, & Abbates indicuntur, can. Quando distin^t. 38. can. Placuit xii. q. 2. em. Abbates xviii. q. 2. similitus: vel Sede vacante à Capitulo cathedralis Ecclesiae, Honor. ab Axel. in Summa decretal. ad Tit. de constitut. num. 7. Et quidem celebrari ea quotannis debent, can. Quoniam, can. Annis singulis dist. 18. Concil. Trident. Sess 24. cap. 2. §. fin. de reformat. nisi Episcopus justo impedimento detineatur: quo casu alium, in dignitate Ecclesiastica constitutum, puta procuratorem aut Vicarium suum Generalem, deputare potest, qui loco ipsius Synodus celebrat, & ei præsit, can. Episcopus d. distin^t. 18. Si vero alias celebrare neglexerit, pœnam suspensionis per duos menses sustinere debet, can. ult. ju. ita Glosa in V. Excommunicationis d. distin^t. 8.

Modus celebrandi est, ut omnes, qui interesse tenentur, monentur de Synodo, rati loco & tempore celebranda, arg. can. propter d. Distin^t. 18. Sufficitque unica monitio, licet in judicialibus tripla requiratur, Glosa in d. can. Si Episcopus, Et ad hæc Concilia etiam exempti omnes, qui alias cessante exemptionis, interesse deberent, nec capitulis Generalibus subduntur accedere tenentur, secundum concilium Trident. d. loco. Azorius d. cap. 47 q. 3. Horum vero conciliorum (quæ magis propriæ Synodi quam concilia vocantur, ut patet ex cap. Secut olim §. 1 inf. de accusat.) statutis neque subditæ extra diœcesin, neque ignorantes, nisi ignorantia sit supina, ligantur, ideoque ea suis subditis nota facere non omittat Episcopus Videatur plenus Piasec. in Praxi Episcop. p. 2. cap. 2. artis. I.

Epis-

Episcopalibus Conciliis addi posunt Concilia seu Congregationes; quas inuenit alicujus ordinis Monachi aut religiosæ personæ ex Superiorum suorum auctoritate, de quibus in cap. Ea que inf. De statu Monachorum.

10. Distinguuntur Concilia Particularia ab Universalibus, quod Universalia vim definienti habent, & omnes Christi fideles constringant, *cap. 1 §. 1. dist. 15. cap. 5. inf. de const. & similibus, l. Nemo 4. C de summa Trinitate, Concil. Florent. in unione Armenior. Particularia vero non habeant vim definienti, sed solum procurandi, ut quod alias sive generaliter sive specialiter statutum est, obseretur. Similiter non omnes constringunt, sed tantum subditos quamdiu in regno, vel diœcensi morantur, *juxta cap. 2 de const. in b. l fin. D de iuris omnium iudic. ubi dicitur*, quod extra territorium jus dicenti impunè non pacatur. Hoc tamen discrimen intelligendū est de iis particularibus Conciliis, quae non sunt universalia quoad auctoritatem, id est, quae neque sunt à summo Pontifice generaliter ad constringendos omnes Christi fideles approbata, neque in corpus Canonicum relata, ut videatur licet in *cap. 2 inf. de elect. cap. Nec Episcopi inf. de temp. ordin. cap. 1. inf. de filii presbyt. & alibi.* Nam quæ à summo Pontifice generaliter compodata sunt, perinde obligant omnes Christi fideles, atque si ab ipsomet convocata & celebrata esset, *juxta vulgatum illud, Nostra faci mus, quibus auctoritatem nostram impertimus.* Plurima autem Concilia Particularia, ordine alphabetico recensita, videatur apud Boëtium Eponem, lib. 2. *De iure sacro à m. 150 usque ad m. 157 inclusivè.**

Circa Occumenica verò, à Gratiano enumerata, illud observandum, quod quinque reliqua à quartuor primis, non sub lecorum designatio ne, sed per enumerandi rationem, ut & alii plerique scriptores, ea recensent: nam respectu quantum præcedentium Synodorum Universalium, sequentes appellant, quintam Synodum, sextam Synodum, septimam Synodum, octavam Synodum, nonam Synodum.

Hæc verò explicacioni decretalium Gregorij IX, præmittenda duxi, quod juxta l. 1. d. de origine juris non deceat illotis, ut dicitur, manibus protinus materiam interpretationis alicujus aggredi, sed Præfationes præmittendæ sint, quæ libentius nos ad lectio[n]e proprie[ti]tatem materiae perducant, & cum eo viderimus, ejus evidentem præstent intellectum: ad quod facit textus in l. 1. §. Ideo que jubemus Codex de rei jure enucleando: in §. His igitur institut de just. & iure, & in § fin. instit. de publ. iud. Unde & ipse Gregorius IX. sue compilationi Præfationem præmittit, qua declarat se intendere, diversas constitutiones & decretales Epistolas prædecessorum suorum, in diversa sparsas volumina (quarum aliquæ propter nimiam similitudinem, & quædam propter contrarietatem, nonnullæ etiam propter sui prolixitatem, inducere confusione videbantur; aliæ quæ vero vagabantur extra volumina supraedita, quæ tamquam incerta frequenter in iudicij vacillabant) ad communem & maximè studentium utilitatem in unum volumen, rescatis superfluis, redigere, & eas Constitutiones ac Decretales Epistolas, per quas nonnulla, quæ in prioribus erant dubia declarantur, adjictere.

PARATITLA SIVE SUMMARIA ET METHODICA EXPLICATIO LIBRI PRIMI DECRETALIVM

TIT.